1 מאָל געלייגקט אז מיר קענען אייך געבן בארינגס אויב איר פארלאנגט. דריי קליניגג אין אלע אייערע אדער פארבן

37 266, PERTH DYE WORKS LTD. נ. ב. פארסנער, מענעדזשער.

עקספערטן אין פארריכטן פענדערס און כאדיס: אפהאלט מערינג און דייקא ארבעט. עסטימייטס געגעבן פריי. אייער אלטע קאר געמאכט ווי ניי!

WINNIPEG AUTO PAINTING CO. PHONE 24 527
Henry Shipper and Jake Fireman, Props. 253 ELLEN ST. (Near Logan Ave.)

פרובירט

נאָר קעלאָגג'ס קאָרן פלייקס ווען איהר ווילט אויפרייצען די קינדערשע אפעטיטען. קרוכלע פלייקס פון געזונטען קאָרן, אנגעפילט מיט טעם — זיי זיינען איינפאך

אויסגעצייכענט

Kellogg's CORN FLAKES

★ מחיה'דיג מיט מיליף אדער קריעם — טוט אריין פרוכטען אדער האניג פאר פארשידענארטיגקייט

Free $500.00 IN CASH and 276 PRIZES

קוקט — יוני פריין געווינער

די נרויסע דריורי קאנטעסט פאר די אינגאר און מיידלאך אין מאנישאבא בעי קען פארבייגעבן ווערן נאר דריי פאלאנגס נאר דריי קאנטעסטן מיט 92 פריין יעדער — $500.00 אין קעש פאר פרעמד טאפאל פריין. האט איר וועט געווינען א פי. סי. עס. ביסיקל אדער אן עסטן מעסיג'נג טעקס — א מיינונג ליסט אנשטאט אדער א אלייטשיק טעקסט פון וואלאנס ראזשעפס זיכערע. דאן זאלט איר זיין באטייליקט אין דריורי קאנטעסט. וואס די געווינער האבן זייער אויסוואל פון מונדערטע, וועקספולע פריין. שרייבט צו דריורי, ס לימיטער הייגס פאר ב. ר. ג. פריין ליסטן און נאר פולע איינצעלהייטן.

Save these bottle tops

אייצט איז אייער געלעגענהייט באטייליקט זיך אין דעם גרויסן יולי דריורי קאנטעסט

מעולט דעם קופאן צו ד ר י ו ר י ס ל י מ י ט ע ד. ווינניפעג.

שיקט נאכן גרויסן פריין ליסט

Please send me full particulars about the Drewry contests for Manitoba boys and girls, together with Prize List and Entry Blank. This will be sent to me Free of Charge

NAME

ADDRESS

I. P.

פאר ארום 40 יאָר דער לידער אין קוואליטעט

"SALADA" TEA

"פריש פון די גערטנער"

זינדיק בלוט

א העכסט שפאנענדער ראמאן פון דעם אידישן לעבן אין אמעריקא :: ::

פון א. ר.

(פארזעצונג)

— זייט ניט אזוי געפאלן ביי זיך, ברודער מיינער, ווייל וויסן דארף יעדער מענש, אז די דאזיגע וועלט, די וועלט, די פארבייגייענדיקע איז ניט ווי א בריף, וואס דער מענש דארף דורכגיין כדי צו קומען צו דער אמתער, צו דער אייביקער וועלט — די וועלט, דאס ערדישע לעבן, איז דאך נישט מער ווי א לאנגער און פינסטער ערד קאריידאר — דער טויט פון דעם מענשן לייטערט די נישמה כדי זי זאל אנקומען אן אומבאפלעקטע צו דעם תכלית — וואיל אין דעם מענשן וואס זיין נשמה איז נעלייטערט.

דער ראבאי האט גערעדט מיט א שטילער אבער זיכערער שטימע. פאר אים איז קיין צווייפל ניט געווען, אלץ איז פאר אים געווען קלאר. ער האט גערעדט הארציג, אינטש און מיט היימישקייט. ער האט זיך באמיט צו מאכן דיין ווארט צו ליידן מיט דער אמת'ן ווארט, אויף דער אייביקער וועלט. דאדט וואו די נשמה לעבט אייביק, וואו עס איז ניטא קיין צער און קיין טרויער — בארואיק זיך.

— אבער איך בין דאך פארט ניט שולדיק ? !

— מסתמא דארף אזוי זיין.

— איך בין דאך אזוי יונג ! ?

— בארואיק זיך — נעם אן פאר ליב דיינע ליידן.

— אבער פאר וואס ? פאר וואס קומט מיר צו ליידן ?

— און מיט אמאל האט זיך סעם געגעבן א רוק אפ פון דעם ראבאי און ער האט אויפגעהויבן א יאמערלאכן געשריי :

— איך וויל ניט ! איך וויל ניט שטארבן ! איך וויל לעבן ! איך וויל ניט קיין יענע וועלט !

דער ראבאי האט זיך דערפילט פארלוירן און ער האט געשטאמלט :

— אבער קינד — בארואיק זיך! סעם איז געווארן ווילד !

— איר זייט א ליגנער ! א מיאוס'ער ליגנער ! פארווארט איז מיר באשערט צו שטארבן ? — ס'איז ניט אמת ! ניט אמת אז די וועלט איז אן אפקומענייש — איר זייט ניט בעסער פון אלע — אלע האט איר זיך פארנומען אויף מיר !

און מיט אמאל איז סעם שטיל געווארן. ער איז געבליבן שטיין מיט פארטראכטע אויגן און ער האט זיך שטיל גענומען רייזן די האר פון קאפ. מיט אמאל האט ער זיך אראפגעלאזט אויף די קני פארן ראבאי און ער האט אויסגעשטרעקט די הענט מיט געבעט פון זיין פנים האט אראפגעוויינט אזא צער ווי פון א קינד וואס טרינקט זיך :

— ראבעווטע מיך ! — האט רחמנות ! איך בין דאך ניט שולדיק ! איך שווער ביים אנדזיינק פון מיין פארשטארבענער מוטער : איך בין דאך אומשולדיק !

ער האט ארומגעכאפט די פיס פונם ראבאי, האט געשוריען זיין פנים צו זיינע פיס און ער האט געוויינט ווי א קליין קינד.

—איך וויל ניט — איך וויל ניט שטארבן.

דער ראבאי איז געשטאנען גערירט און פארלוירן. ער האט ניט מער וואס מער ניט געהאט מיט וואס אים טרייסטן און ער איז געשטאנען מיט אומשולדיק ! איך האב דאך קיין מערשען גע'הרג'עט — איך האב דאך קיינעם קיין שלעכטס ניט געטאן ! וואס וויל מען פון מיר ?

דער ראבאי האט אנגענומען ביי דער האנט, האט אים גענומען איבערן אקסל און ער האט מיט באדויערונג גערעדט :

— ארם קינד — מסתמא איז אזוי באשערט — אלץ קומט פון גאט! באשערט איז פון גאט אז די זאלסט אויף דער וועלט אפקומען פאר אלע דיינע זינד, כדי דו זאלסט א געלייטערטער קומען אהין. אויף דער אמת'ן ער וועלט, אויף דער אייביקער וועלט. דארט וואו די נשמה לעבט אייביק, וואו עס איז ניטא קיין צער און קיין טרויער — בארואיק זיך.

— אבער איך בין דאך פארט ניט שולדיק ? !

— מסתמא דארף אזוי זיין.

— איך בין דאך אזוי יונג ! ?

— בארואיק זיך — נעם אן פאר ליב דיינע ליידן.

— אבער פאר וואס ? פאר וואס קומט מיר צו ליידן ?

און מיט אמאל האט זיך סעם געגעבן א רוק אפ פון דעם ראבאי און ער האט אויפגעהויבן א יאמערלאכן געשריי :

— איך וויל ניט ! איך וויל ניט שטארבן ! איך וויל לעבן ! איך וויל ניט קיין יענע וועלט !

דער ראבאי האט זיך דערפילט פארלוירן און ער האט געשטאמלט :

— אבער קינד — בארואיק זיך! סעם איז געווארן ווילד !

— איר זייט א ליגנער ! א מיאוס'ער ליגנער ! פארווארט איז מיר באשערט צו שטארבן ? — ס'איז ניט אמת ! ניט אמת אז די וועלט איז אן אפקומענייש — איר זייט ניט בעסער פון אלע — אלע האט איר זיך פארנומען אויף מיר !

און מיט אמאל איז סעם שטיל געווארן. ער איז געבליבן שטיין מיט פארטראכטע אויגן און ער האט זיך שטיל גענומען רייזן די האר פון קאפ. מיט אמאל האט ער זיך אראפגעלאזט אויף די קני פארן ראבאי און ער האט אויסגעשטרעקט די הענט מיט געבעט פון זיין פנים האט אראפגעוויינט אזא צער ווי פון א קינד וואס טרינקט זיך :

— ראבעווטע מיך ! — האט רחמנות ! איך בין דאך ניט שולדיק ! איך שווער ביים אנדזיינק פון מיין פארשטארבענער מוטער : איך בין דאך אומשולדיק !

ער האט ארומגעכאפט די פיס פונם ראבאי, האט געשוריען זיין פנים צו זיינע פיס און ער האט געוויינט ווי א קליין קינד.

—איך וויל ניט — איך וויל ניט שטארבן.

דער ראבאי איז געשטאנען גערירט און פארלוירן. ער האט ניט מער וואס מער ניט געהאט מיט וואס אים טרייסטן און ער איז געשטאנען מיט א געוונקענעם קאפ.

סעם האט געוויינט. געשוויגן און ער האט זיך גערייזן די האר פון קאפ. בין ער איז מיר געווארן. ער האט אויסגעזעהן ווי ער האט שוין אויסגעוויינט דעם גאנצן לעבן זיינעם. ער איז אויפגעשטאנען און ער האט זיך געוואלדן אויפן בעטל און ער איז געקליבן ליגן שטיל. דער קערפער זיין נער האט זיך נאך קאנווולסיוו געטרייסלט, אבער קיין קול האט מען שוין ניט געהערט, ביז ענדלאך איז ער געבליבן אינגאנצן רואיק. ער האט זיך דערנאך אויפגעזעצט און ער איז שוין געווען אינגאנצן רואיק.

ארום צען אויזיגער איז אין קאמער אריינגעקומען דער ווארדן. ער האט געפרעגט ביי פאר'משפט'ן :

— ווי פילסט זיך, באי ?

סעם האט איצט דוקא רואיק געענטפערט :

— אלרייט !

— אלרייט ?

—יא, ווי א מענש פארן טויט.

— האסטו עפעס א פארלאנג ? א וואונש ?

— ווילסטו אפשר עפעס ?

— נארנישט.

— קום מיט מיר — די וועסט אין בערגיין אין אן אנדער צימער.

סעם האט א ווייל געשוויגן, האט געקוקט אויפן ווארדן מיט משונה'דיקע אויגן, דערנאך האט ער זיך אויפגעשטעלט, האט אויף א ווייל פארמאכט די אויגן. ער איז אזוי געשטאנען א ווייל מיט אים און ער פארלט אויעך טויט איז שוין געווען אין אלע גלידער. נאך געפאלן אין ער נים. זיין פנים איז געווארן אש'גרוי, די אדערן אויפן האלז האבן געציטערט און ער האט ארויסגעפלסטערט :

— איך בין גרייט.

דער ראבאי האט אים גענומען אונטערן ארעם, נאך סעם האט געזאגט :

—איך קאן אליין גיין.

נעגאנגען אין דער ווארדן פארהאוס, נאך אים איז גענאנגען סעם און נאך א געזונקענעם קאפ.

סעם האט געוויינט. געשוויגן און ער האט זיך גערייזן די האר פון קאפ. בין ער איז מיר געווארן. ער האט אויסגעזעהן ווי ער האט שוין אויסגעוויינט דעם גאנצן לעבן זיינעם. ער איז אויפגעשטאנען און ער האט זיך געוואלדן אויפן בעטל און ער איז געקליבן ליגן שטיל. דער קערפער זיין נער האט זיך נאך קאנווולסיוו געטרייסלט, אבער קיין קול האט מען שוין ניט געהערט, ביז ענדלאך איז ער געבליבן אינגאנצן רואיק. ער האט זיך דערנאך אויפגעזעצט און ער איז שוין געווען אינגאנצן רואיק.

ארום צען אויזיגער איז אין קאמער אריינגעקומען דער ווארדן. ער האט געפרעגט ביי פאר'משפט'ן :

— ווי פילסטו זיך, באי ?

סעם האט איצט דוקא רואיק געענטפערט :

— אלרייט !

— אלרייט ?

—יא, ווי א מענש פארן טויט.

— האסטו עפעס א פארלאנג ? א וואונש ?

— ווילסטו אפשר עפעס ?

— נארנישט.

— קום מיט מיר — די וועסט אין בערגיין אין אן אנדער צימער.

סעם האט א ווייל געשוויגן, האט געקוקט אויפן ווארדן מיט משונה'דיקע אויגן, דערנאך האט ער זיך אויפגעשטעלט, האט אויף א ווייל פארמאכט די אויגן. ער איז אזוי געשטאנען א ווייל מיט אים און ער פארלט אויעך טויט איז שוין געווען אין אלע גלידער. נאך געפאלן אין ער נים. זיין פנים איז געווארן אש'גרוי, די אדערן אויפן האלז האבן געציטערט און ער האט ארויסגעפלסטערט :

— איך בין גרייט.

דער ראבאי האט אים גענומען אונטערן ארעם, נאך סעם האט געזאגט :

—איך קאן אליין גיין.

נעגאנגען אין דער ווארדן פארהאוס, נאך אים איז גענאנגען סעם און נאך סעם'ען איז גענאנגען דער ראבאי.

געפירט האט מען סעם'ען אין דעם צימער פון וואנען עס פירט א טיר אהין, פון וואנען א פאר'משפט'ער קערט זיך שוין ניט אום צוריק קיין דעבעריקער. דארט אהין וואו די געדעריקער." האט אויפגעשטעלט א טיוולשע מאשין, וואס פרעסט אויף מענשלאכע לעבנס, די מאשין וואס מעקט אפ אלע האפענונגען, וואס פארצערט יונגע און בליענדע לעבנס. וואס פארשטעלט דעם וועג פון פארברעכער און לאזט אים ניט חרטה האבן און תשובה טאן אויף זיינע פארברעכנס.

און מארגע : סעם, אריסקומענדיק אין קאריידאר, האט זיך מיטאמאל דערפילט דוקא רואיק. ער האט אליין ניט פארשטאנען פון וואנען די רואיקייט קומט צו אים. נאר אין אים האט איצט דוקא אנגעהויבן אויפגיין א שטיקעלע האפענונג. ער האט איצט געטראכט : עס איז דאך ניט מעגלאך אין מען זאל מיר אומברייגגען דאן וועגן איך בין דאך ניט שולדיק ? — עס קאן דאך ניט זיין.

און אים איז איצט געווען דאס פארגעביל אז עס איז נאך ניט אלץ פארלוירן.

און פלוצלונג ווען זיי זיינען שוין געשטאנען ביי דער טיר פון וואנען מיט אמאל האט ער זיך אויפגעזעצט. איך וויל זעען דעם ווארדן — פליז — ברייגגט מיר דעם ווארדן.

— צו וואס דארפט איר אים ?

— אזוי — איך וויל עס הערן פון זיין איינן מויל.

— אלרייט — באלד וועט מען אים רופן.

עס האט לאנג ניט גענומען און דער ווארדן איז אריינגעקומען. סעם האט אויסגערופן :

— זאג מיר : בין איך טאקע גערעטעוועט ?

— יא, מיין באי — דיין אומשולד איז באוויזן.

דער ווארדן האט אים ארויסגעלייגט דאס פאפיר, ער האט עס געגעבן א לייען דורך, האט געקוקט מיט שטערן און ער האט עס א צווייטן מאל איבערגעלייענט. זיין פנים איז גלייך ליכטיקער געווארן און ער האט אויסגערופן :

—באי ! א בשורה !

סעם האט אנגעלאצט מיט די אויגן. ער האט ארויסגעלייענט א האנט אויף זיין אקסל :

— באי ! דו ביזט גערעטעוועט !

סעם איז געווארן אינגאנצן צעמישט, ער האט געקוקט ווי משוגע. זיינע ליפן האבן זיך געקרימט און א געוויין מיט א שמייכל האט זי ך אויף זיי אויסגעמישט. דער ראבאי האט זיך צוגערוקט נעענטער צום ווארדן און ער האט איבערגעפרעגט :

— וואס איז ? טאקע ?

— מען האט אויסגעפונען דעם ריכטיקן מערדער ! — ער איז טאקע ניט שולדיק ! ער איז גערעטעוועט — אין דער לעצטער רגע.

ערשט איצט האט סעם באגריפן וועגען וואס דא האנדלט זיך און ער האט אויסגעשריען :

— אהא ! איך האב דאך געזאגט אז איך בין ניט שולדיק !

— אמת — דו ביזט אומשולדיק.

— און איר האט דאך אלע מיר ניט גגלויבט !

— איצט ווייזט זיך עס ארויס...

סעם האט זיך פלוצלונג ווילד צעלאכט — ער האט זיך צעלאכט מיט א היסטעריש געלעכטער און מיט אמאל : א פינסטעריש שאק. זיך אראפגעלאזט און ער האט דערפילט ווי עס איז אים שווארץ געווארן אין די אויגן און די פיס האבן זיך אים אויסגעשלאגן. ער האט געגעבן א שטרעק אויס די הענט און ער האט ארויסגעלאזט א געשריי און ער איז געפאלן אין חלשות.

— — — —